

TENSLOTTE NOG DIT

Het is moeilijk, nu al te zeggen hoezeer onze activiteiten zullen aanspreken. Wat willen de kranten hiervan publiceren en wat kunnen ze er zelf nog aan toevoegen. Loont het de moeite, je druk te maken over het natuurbehoud in het algemeen en dan ook nog over het systematisch uitmoorden van miljoenen vogels in Italië, met inbegrip van de verdere verslechtingen, die daar aanstonds te verwachten zijn? Hoelang kan men in Italië doorgaan, om - ter wille van geld, lekker eten (de handel!) of de gewone botte liefhebberij (?) om op vogels te schieten, de Europese vogelstand verder aan te tasten?

Voorshands lijkt het mij ondenkbaar, dat ergens in ons land 10.000 mensen gaan protesteren tegen b.v. voorgenomen veranderingen in de Vogelwet. En dan nog eens 15.000 mensen erbij, die aanvoeren, dat die veranderingen juist wel moeten komen, omdat...enz. In België is dat gebeurd, op 7 december vorig jaar, in Brugge. Er werd tenslotte gevochten en de politie moest er aan te pas komen. Er komt dus wel wat in beweging. Maar Benelux en EEG, daar ligt een afstand tussen... Een soort kloof, waar wij overheen zijn gesprongen met ons bericht aan de Raad van Europa.

Overigens liggen deze kaarten in ons land heel wat gunstiger. En er wordt zo hier en daar in de kranten al over vogelsterfte geschreven. We staan met onze actie dus niet zo helemaal alleen. De Nederlandse Vereniging tot Bescherming van Vogels deed b.v. al veel. In "De Lepelaar" - januari 1970 - de nieuwsbrief van deze vereniging, vind ik een artikel: "ITALIE EN ZIJN VOGELS, het blijft een probleem". De haast cynische toevoeging spreekt voor zichzelf. Overigens had de titel moeten luiden: "Italië en ONZE vogels" (!), want daar, en alleen daar ligt het accent. Dit artikel begint met:

"Eind oktober 1969 ging van de Italiaanse sectie van het Wereld Natuurfonds een kreet om hulp uit naar al haar Europese zusterorganisaties. Wat was het geval? De Italiaanse regering, onder druk gezet door vakbonden, jagers - en vogelvangersverenigingen had bij het parlement een voorstel ingediend om de wet van 2-8-'67, n°.799, die met ingang van 1 april 1969 de vangst met netten en de voorjaarsjacht op trek- en standvogels verbodt, weer in te trekken.

In "De Lepelaar", no.6 van maart 1969 schreven wij, dat de inwerkingtreding van genoemde wet dreigde te worden uitgesteld en dat wij de betrokken ministers hadden verzocht, deze heilloze maatregel geen doorgang te doen vinden. In het mei/juni-nummer van ons blad konden wij de brief publiceren, die een verheugde voorzitter van de Italiaanse vogelbescherming ons zond, en waarin deze ons mededeelde, dat de wet tóch in werking was getreden. De voorzitter, dr. Rizzardi, dankte ons hartelijk voor de steun die wij hem wilde geven.

Men ziet, niets veranderlijker dan een Italiaan, als het gaat om al dan niet vogelsvangen". Aldus dit artikel.

Verder wordt er nog in verteld, dat men een 80 brieven naar evenzoveel parlementariërs had verzonden, waarop een aantal ontvangstbevestigingen was binnengekomen met meestal wel de belofte, dat terdege rekening gehouden zou worden met

Maar de redactie van "De Lepelaar" voegt er een noot aan toe: "Volgens de Italiaanse regering is de voorgestelde maatregel noodzakelijk, ten behoeve van het wetenschappelijk ORNITHOLOGISCH onderzoek."

Een mededeling, misschien voor de nederlandse ornithologen belangrijk genoeg, om de Italiaanse regering te vragen, hoe dat dan precies zit, met dat wetenschappelijk ornithologisch onderzoek?

tH.

VWG OP HEARING

Het bestuur heeft het lid, de heer L. Oudejans te Hilversum, gevraagd een bezwaarschrift op te stellen in verband met de voorgenomen legging van hoogspanningsleidingen van de Diemercentral via Muiderberg over het Gooimeer. De kabels zouden juist in de aanvliegroute van aalscholvers en lepelaars komen te liggen. De heer Oudejans publiceerde onlangs in de Korhaan het resultaat van een onderzoek naar draadslachtoffers, welk onderzoek door de Jeugdbonden van het Gooi werd ingesteld. Maar aanleiding hiervan stelde het Tweede Kamerlid, de heer Voogd, vragen aan de minister. Het ligt in de bedoeling het bezwaarschrift op de hearing van 17 maart te Muiden, aan te bieden.

Dit bericht lazen wij onlangs in de Gooi- en Eemlander:
Opruining onder honderden vogels

Maartshsdijk - Om de schade aan het gewas tegen te gaan en tot bescherming van de zangvogels zag men zich in Hollandsche Rading genoodzaakt een grondige opruining te houden onder de duiven en kraaien. Honderden duiven werden afgeschoten en de beamtten legden vergif in de toppen van de bomen voor de kraaien.

Vreest u niet met ons, dat nocht het bericht juist zijn, de beamtten in hun "enthousiasme" te ver zullen gaan?